

Estote Benedicti

občasník samorských benediktínov • 35. číslo • 9. apríl 2023 • Veľká noc

„Nebojte sa!
Chodte, oznámte mojim bratom,
aby šli do Galiley;
tam ma uvidia.“

(Mt 28,10)

Milí naši dobrodinci,
vám je adresované

VEĽKONOČNÉ PRIANIE

**Skrze neho sa rodia
pre večný život
synovia svetla
a veriacim sa otvárajú
brány nebeského kráľovstva.
On svojou smrťou
vykúpil našu smrť
a svojím zmŕtvychvstaním
priniesol všetkým nový život.**
(z veľkonočnej prefácie)

Zmŕtvychvstalý Kristus Pán,
ktorý dobrom zvíťazil nad zlom
a dobrom dosiahol pokoj,
nech i vaše srdcia obdarí
pokojom, milosťou a láskou.

*Požehnané
veľkonočné sviatky
vám prajú*

mnísi benediktíni

Sampor Veľká noc 2023

VRÚCNE POĎAKOVANIE

Obdivujeme vašu náklonnosť k nášmu kláštoru, ktorá sa aj v zhoršených spoločenských a ekonomických podmienkach nerozplynula... Sme vám skutočne vďační, že stále stojíte pri nás. Svedčí o tom vaša fyzická, administratívna, materiálna pomoc a tiež podpora v podobe milodarov. Z vašej častej korešpondencie i z rozhovorov vieme o vašich neutíchajúcich modlitbách za naše spoločenstvo.

Nesmierne si to vážime a sme vám za to veľmi vďační. Naďalej sa modlíme za vás. A za všetkých dobrodincov slúžime každý piatok sv. omšu. Nech vás Trojjediný Boh, Otec i Syn i Duch Svätý obdaruje všetkým potrebným pre nábožný život tu na zemi a odmení večným životom v nebi.

Vyprosujú

MIESTO ÚVODNÍKA

Zvykneme hovoriť „život je zmena“. Zmena občasníka má viac príčin: návrat „starej“ redakcie, ktorá má skúsenosti s pôvodným formátom EsBe; ekonomické zvýšenie nákladov viedlo k „zoštíhľeniu“ občasníka a efektívnejšiemu (plnšiemu) využitiu strán; menší formát je výhodnejší pre doručovateľov a iné.

Už mysliteľ Konfucius povedal: „Poézia môže ľudí nadchnúť, otvoriť im oči, spojiť ich, či vysloviť ich želanie“ a náš básnik katolíckej moderny S. Veigl hovorieval: „Poézia musí mať dušu a potom zachytiť čitateľa.“ Odložme preto rezervovanosť k veršom a nadobudneme skúsenosť, že oni nám priam znejú z duše, o čom sa budete môcť presvedčiť aj v tomto čísle. Dozviete sa opäť niečo z našej histórie. Zo Svätej zeme „príletel mailom“ zaujímavý článok o holuboch v Biblii. „Triptych“ otázok o Jakuba vás podnieti k uvažovaniu. Na poslednej strane nájdete odpovede Boha na naše časté sťažnosti. Verím, že čítanie občasníka vás zaujme a dúfam, že vonkajšie zmeny vás neodradia.

WAUUU!

Týmto citoslovcovým zvolaním v súčasnosti človek často vyjadruje prekvapenie nad nejakou nevednou či výnimočnou skutočnosťou. Čím je WAU dlhšie, tým je prežívaný moment úžasnejší. Aká môže byť reakcia na zmŕtvychvstanie Krista Pána?

Z nadšenia nad touto pravdou v údive otvoriť ústa a nevydať ani hlásky.

Z nadšenia nad touto pravdou kričať na plné hrdlo a bez prestania WAUUU...

Z nezájmu absolútne nič nemeniť a nič nerobiť.

„Čo spôsobilo vzkriesenie Krista v nás?“ Každý si odpovie sám a pripájam hneď jednu odpoveď:

Ktosi povedal:

Dobro je mocnejšie ako zlo.

Láska je mocnejšia ako nenávisť.

Svetlo je mocnejšie ako temnota.

Život je mocnejší ako smrť.

Víťazstvo je naše skrze toho, ktorý nás miluje.

Pravdivosť týchto slov sa potvrdila počas Posvätného trojdnia skrze Ježiša Krista a zavŕšila Nedeľou zmŕtvychvstania. Kristus Pán ukázal, že nás miluje, a tým i uisťuje, že s ním zvládneme všetko.

Prajem vám milosť uveriť tejto pravde.

Darček

Ako veľkonočný darček vám posielame šálku nápoja. Zaručene vám pomôže prekonať nielen jarnú, ale akúkoľvek únavu...

o. františek, OSB

TRI OTÁZKY

Hovorí sa, že najmúdrejší je ten, kto vie klásť správne otázky. Keď sa pozerám na to, ako sa svet vôkol mňa rýchle mení a keď uvažujem o tom, ako sa mám k tomu postaviť, prichádzajú mi na um tri otázky, ktoré považujem za základné:

1. Stvoril on alebo niekto iný?
2. Prišiel na tento svet alebo nie?
3. Zomrel a vstal z mŕtvych či nie?

Stvoril či nie?

Podstatný rozdiel je, či niekto vníma svet ako výsledok pôsobenia iba prírodných síl alebo ho prijíma ako ozajstný dar od niekoho. Inak si počínam s vecou, ktorú som náhodne našiel na ceste, ako s vecou, ktorú mi daroval niekto blízky, kto ma pozná a chce mi tým preukázať lásku. Vtedy aj šiška, ktorú hádzem do pece, minerálka v pohári, žltô-červený javorový list, ktorý mi padol pod nohy a vzduch v mojich pľúcach – sú prítomné v mojom živote vďaka iniciatívnemu pôsobeniu niekoho, kto ma miluje. To sa týka rovnako aj všetkých pokladov, ktoré tisíce rokov vznikali pod zemou, a teraz sú základom nášho každodenného fungovania, ako ropa, železo, meď, vápenec, diamant... Hoci na prvý pohľad sú to len nerastné suroviny, je v nich skrytý ešte iný odkaz: Milujem ťa, starám sa o teba, chcem, aby si žil. Teda ten, kto ich vytvoril, zároveň nimi preukazuje konkrétne znamenia lásky, nehy a hlbokého vzťahu. Kiežby ich vedel človek čítať, vnímať v každej chvíli, ba čakať ich s takou netrpezlivosťou, s akou čaká SMS správu od blízkej osoby... Koľkým neporozumeniam by sa mohol vďaka takému postoju vyhnúť!

Prišiel či nie?

Je na svete človek odkázaný iba sám na seba? Či Ten, kto stvoril svet, nechal ho žiť svojím vlastným životom? Áno, je to možné. No existuje aj iná možnosť: že spolu s tým, čo je pominuteľné, existuje na zemi aj niečo nadprirodzené. Ba nielen niečo, ale NIEKTO, kto pozná náš život zvnútra, lebo s nami všetko zdieľa. Nie je vzácné stretnúť niekoho, kto pozná každú môj pocit, vie pochopiť každú moju túžbu a váži si každú moju ťažkosť? Nie je jedinečný objav, že nekonečný Pán vesmíru jestvuje tu, kde som, vedľa mňa, ba priamo vo mne? Koľko bolo v dejinách ľudstva tých, ktorí sa rozhodli postaviť svoj život iba na jedinú kartu: On je tu predsa prítomný. Teda je ho možné nájsť. Hoci nás nekonečne presahuje, predsa sa nám stáva blízky.

Teda je na mne, či mu dám priestor a dovoľím mu pôsobiť, alebo sa budem snažiť vyriešiť všetko sám. Je na mne, či sa budem spoliehať iba na ľudské možnosti alebo dovoľím cez škáru v mojej šikovnosti preniknúť trošku večného svetla.

Zomrel či nie?

Jeho hrob je prázdny. Teda nezomrel? Žije? Čo sa vlastne stalo?

V tejto otázke ide aj o inú vec, ktorá sa týka nás všetkých: je smrť na našej strane, či nie? Existuje vôbec niečo, čo by nám mohlo ublížiť? A napokon: jestvuje sila, ktorá ma môže zachrániť pred zlom, ktoré je mojou súčasťou? Čo mám urobiť so zlom, ktoré som spáchal? Obťažuje mi svedomie a tiež si uvedomujem následky toho, čo som urobil, a tie neviem odstrániť. Na koho sa mám teda obrátiť? Existuje sila, ktorá by ma mohla z toho uzdraviť?

Odpoveď, ktorú nachádzame vo Svätom písme, znie: zomrel, ale vstal z mŕtvych a opustil svoj hrob. Ukrižoval celé zlo sveta, zobral ho so sebou a zanechal v hrobe. Po troch dňoch vstal už oslávený. A tak sa mám s celou mojou biedou a hriešnosťou na koho obrátiť, lebo viem, že je niekto mocnejší.

Zhrnutie

Dôležité je klásť si otázky, i keď nájdienie odpovedí niekedy trvá dlho. Boh odpovede na otázky neurčuje dopredu, často nás nechá aj blúdiť. Nepohoršuje sa našou nevedomosťou. Neznechucuje sa, keď vidí, že niečo iné hovoríme a niečo iné konáme. Práve vďaka jeho trpezlivosti sa môžeme stávať o niečo múdrejší.

o. Jakob, OSB

NA KONCI

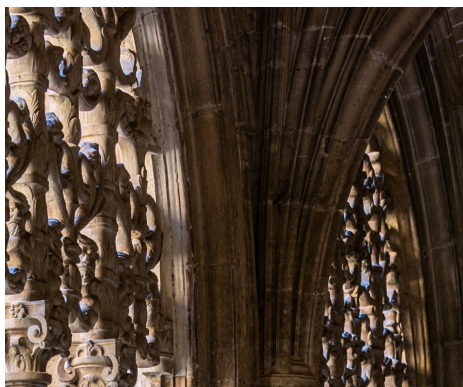
Na konci cesty nie je cesta,
ale cieľ...

Na konci noci nie je noc,
ale svitanie...

*Na konci zimy nie je zima,
ale jar...*

*Na konci adventu nie je advent,
ale narodenie Pána...*

*Na konci smrti nie je smrť,
ale večný ŽIVOT...*

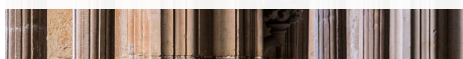

ZNAMENIE KRÍŽA

Kríž je vrcholným **prejavom**
starostlivosti Boha o každého z nás!

Kríž je **pozvaním**,
aby sme prišli k nemu
a stretli sa v ňom s Božou láskou!

Kríž je i **vítazným znamením**,
s ním sa Kristus objaví
na konci časov v oslnivej sláve!

BACÚROV

Veľkorysá ponuka vdp. Antona Fritza darovať nám bývalú farskú budovu v Bacúrove, ktorej bol jediným zákonným vlastníkom, nebola hneď prijímaná s otvorenou náručou. Stav tejto budovy bol dosť poznačený zubom času a nedostatočnou starostlivosťou. Predovšetkým strecha doslova kričala po oprave, lebo hrozilo, že sa pod ťarchou snehu zrúti. Ale ešte dôležitejšou otázkou bolo využívanie tejto budovy. Napriek horlivým túžbam spojených s prípravami, vízia novej fundácie sa strácala v neurčitých časových horizontoch. Veď tu bola stále podmienka, že založenie nového kláštora bude možné vtedy, keď bude dostatok kandidátov zo Slovenska. Mníchov tyneckého kláštora zaujímalo, ako sa bude využívať v najbližšom čase? Nezaťažíme sa zbytočne starosťou o nevyužívanú budovu? Pán nám však dal uistenie o svojom pôsobení v tomto diele, pretože medzi nás priviedol troch kandidátov, ktorí, vďaka Bohu, doteraz tvoria súčasť základnej fundátorskej zostavy, a sú to o. Jozef, o. Damián a br. Ladislav M. S touto nádejou sme prijali ponúknutý dar a hneď sme sa s chuťou pustili do práce. Predovšetkým sme začali so strechou, kde sa zároveň robili prípravy pre podkrovia. Tam sme chceli vybudovať naše cely. Tu som začal intenzívne vnímať, ako Boh buduje „bez peňazí“. Naše finančné prostriedky

boli veľmi skromné a náklady obrovské. Keď som pri ukončení prác robil vyúčtovanie, nechápal som, ako veľa sme pri opravách preinvestovali, pričom peniaze od prajných ľudí prichádzali priebežne podľa potreby. Deň príchodu do Bacúrova bol určený na 1. septembra 2003. Vtedajší opát o. Marek sa vyjadril, že by bolo dobré, aby sme tam boli už pred historicky prvou návštevou Svätého Otca v Banskej Bystrici, ktorá bola naplánovaná na 12. septembra 2003. Tak sa naplnili nielen naše túžby, ale aj túžby iných, najmä o. biskupa Rudolfa, ktorý ma po slávnostnej bohoslužbe na námestí pristavil a nadšene hovoril: „Vladko, celou cestou z letiska zo Sliača do Banskej Bystrice som Svätému Otcovi hovoril o benedikťínoch a ukazoval som mu hory, v ktorých sa budú modliť a pracovať na území mojej diecézy.“

Bacúrov sa natrvalo zapísal do našej histórie i do našich srdc. Našli sme tu veľa dobrých ľudí, ktorí svojou ochotou, láskou, štedrosťou a dobrotou vytvárali od prvého okamihu nášho príchodu atmosféru prijatia. Každým dňom sme intenzívnejšie vnímali krásu prostredia. Prichádzali dokonca myšlienky zostať tu natrvalo. Žiaľ, na tom malom kúsku zeme, ktorý sme mali k dispozícii, sme nemohli budovať ďalšie objekty, potrebné pre rozvíjajúce sa spoločenstvo. Napriek všetkým krásnym väzbám k Bacúrovu sme museli neustále pokračovať v prípravných prácach stavby kláštora v Sampore.

o. Vladimír, osb

ODCHODY

V najmladšej histórii nášho kláštora došlo k dvom odchodom, ktoré silne zasiahli naše spoločenstvo.

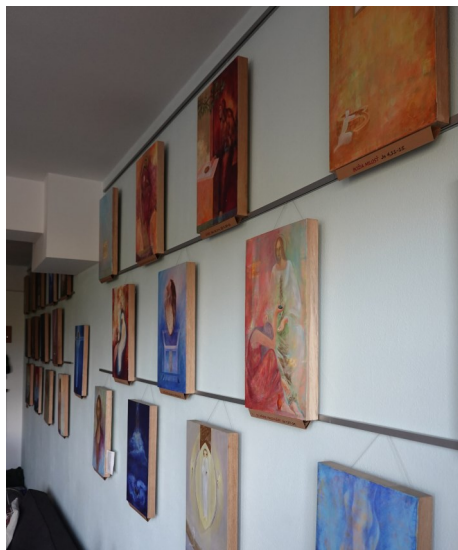
Na Deň zasvätených (2. 2.) sa rozhodol odísť z nášho kláštora otec Ján Dolný. Počas 7-ročného pobytu zanechal v kláštore výraznú stopu. Okrem služieb v kláštore pre komunitu (redaktor EsBe, ceremoniár, zelátor...) bol vyhľadávaným duchovným sprievodcom – viedol mnohé skupinové či individuálne duchovné cvičenia. Ochotne sa zapájal do pastoračných aktivít v okolitých farnostiach a svojím teologickým vzdelaním vedel prostredníctvom odborných prednášok zaujať na teologických seminároch a sympóziách. Svojimi statusmi prispieval do viacerých médií. Bol veľmi komunikatívny a ochotný. Naše spoločenstvo svojou prítomnosťou obohatil a bude nám chýbať. Aj touto cestou ďakujeme za všetko, čím obohatil naše spoločenstvo a prajeme mu, aby v Košickej diecéze, kam sa vrátil, prežil prinajmenej „7×7“ požehnaných rokov.

Druhý odchod je ešte bolestnejší, pretože 6. 2. vo veku nedožitých 57 rokov nečakane zomrel sochár a maliar Jaroslav Halmo. Umelecké diela tohto všestranného umelca zdobia mnohé sakrálna a pútnické miesta po celom Slovensku. Táto smutná správa sa osobitne dotkla i nás, pretože celý interiér (oltár, ambóna, bohostánok, socha Panny Márie, sédes) presbytéria je jeho dielom. Kláštor vlastní tiež jeho kompletnú zbierku diela *Slovo v obraze*. Hoci usmievaného umelca na našich kláštorňoch chodbách už nestretáme, neustále sa s ním budeme „stretávať“ na mnohých miestach kláštora, a to prostredníctvom jeho sochárskych diel a obrazov, z ktorých vane inšpirácia Ducha Svätého.

Veríme, že teraz sa už prechádza po nebeských príbytkoch v Božom kráľovstve a nadchýna sa nad ich krásou, ktorú sa snažil stiahnuť na zem svojou tvorbou, keď ešte žil. R. I. P.

MIER A VOJNA

Traja psi sa vyhrievali na slnku a zhovárali sa.

Prvý pes zasnene povedal: „Aké úžasné je žiť v týchto časoch v kráľovstve psov. Uvedomte si, ako ľahko dnes cestujeme pod morom, po súši, ba i vo vzduchu. Zamyslite sa nad tým, čo priniesli vynálezy pre naše pohodlie a pre naše oči, uši a ňufáky.“ Druhý pes pokračoval: „Máme lepší vzťah k umeniu. Vyjeme na mesiac melodickjšie než naši predkovia. A keď sa pozrieme na náš obraz vo vodnej hladine, vidíme, že naše obrysy sú svetlejšie ako včera.“

ROZPRÁVKA O KOLIBRÍKOVI

Kedysi dávno bola raz jedna rieka. Na jej brehoch sa rozprestieral obrovský les. Žilo v ňom nespočítateľné množstvo zvierat: slony, levy, vtáci, opice a mnoho ďalších.

Jedného dňa sa v lese začal šíriť požiar. Zvieratá dostali strach, že oheň ich obydľia a hniezda úplne zničí. Začali podliehať zúfalstvu. Len malý kolibrík nevešal hlavu. Zaletel k rieke, nabral do zobáčka vodu a potom túto malú kvapku vody nechal padnúť na horiaci les. Veľké zvieratá sa mu posmievali: „Čo už len chce tento drobec dokázať?“ Kolibrík len ticho odvetil: „Robím len svoj diel. Teraz ste na rade vy.“

Takú moc v ruke, aby sme podpisom potvrdili mier, síce nemáme, ale prostredníctvom „kvapiek“ modlitieb každého z nás môžeme napomôcť k tomu, aby sa pre podpis rozhodli ruky zodpovedných. Preto zostávajme vytrvalí v modlitbách za pokoj u nás i v celom svete.

Napokon sa ozval tretí pes: „Mňa privádza do úžasu, keď si moja myseľ uvedomí, aké porozumenie vládne v kráľovstve psov.“ Vtom zbadali, ako sa k nim blíži odchytač psov. Všetci traja vyskočili a rozutekali sa po ulici. Ako tak bežali, tretí pes zakričal: „Preboha, zachráň sa, kto môžeš. Civilizácia je nám v pätách.“

(Chalil Džibrán)

**Do vojny dajú
politici muníciu,
bohatí jedlo
a chudobní svoje deti.**

**Po vojne
politici upratujú muníciu,
bohatí ešte viac bohatnú
a chudobní hľadajú hroby
svojich detí. (srbské príslovie)**

Na vlásku

Videl som život. Ešte žil.
A cez kríž hľadel z brala.
Stekali kvapky z jeho žíl
a smrť už pri ňom stála.

Videl som život. Knihu kníh.
A od tej knihy kľúče.
A Boha, ktorý strácal dych,
keď platil cudzí účet.

Videl som život. Na vlásku.
Tieň kvapky v Božej studni.
Videl som návod na lásku
o tretej popoludní.

Videl som život, smrť a tíš.
Z nich pije moja viera.
A teraz vidím, že tvoj kríž
môj život podopiera.

HOLUB V BIBLIÍ

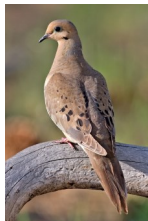
Starý zákon pomenúva dva druhy holubov. Hebrejské slovo *jóná*, známe aj ako vlastné meno Jonáš, označuje sivomodrého holuba skalného (*columbia livia*), z ktorého pochádza holub domáci. V Starom zákone je zaznamenaný ako divý i domestikovaný. Hebrejské slovo *tór* zasa znamená hrdlička (*columbia tur-tur*), s červenkastou hruďou a bočnými škvrnami na krku, ktorá sa hojne vyskytuje najmä na jar (Jer 8,7). Písmo pozná aj výraz pre mláďa vtáka *gózal*, využitý aj pre mladú holubicu (Gn 15,9). Štvrté slovo *jemímá* „holubica“ je použité iba raz – a opäť ako vlastné meno pre Jóbovu najstaršiu dcéru (Jób 42,14).

Správanie a využívanie. Holuby hniezdili v neprístupných skalných stenách (Jer 48,28; Pies 2,14), ale dali sa ľahko chytiť (Oz 7,11) a aj ich rýchly let bol dobre známy (Oz 11,11). Asi od 6. stor. pred Kr. existovali holubníky pre domáce vtáky (Iz 60,8). Od helenistických čias svedčia o hromadnom chove holubov mnohé holubníky (*columbaria*). Niektoré z nich boli obrovské, vysekané do skaly pod zemou alebo postavené nad zemou, a v nich výklenky usporiadané v radoch slúžili ako hniezdiská (napr. v lokalite Mareše). Holuby boli pravdepodobne určené na konzum. Tradície o potope (Gn 8,8-12; ako aj v dávnom Epose o Gilgamešovi) predpokladajú holuby ako pomôcku na orientáciu pre navigátorov. Holubí trus sa pravdepodobne používal pri pečení chleba

kvôli organickým soľam, ktoré obsahoval. Keď Benada obliehal Samáriu, vypukol v meste veľký hlad. A obliehal ju tak dlho, „až bola... štvrtá kabu holubieho trusu po päť strieborných“ (2Kr 6,25). 1 kab bol asi 2 litre.

Holuby ako obetné zvieratá Skutočnosť, že spomedzi vtákov sa ako obetné zvieratá používali len holuby, môže súvisieť s ich skorým udomácnením. Holuby sa spomínajú v Knihe Levitikus často v súvislosti s niekoľkými druhmi obiet: pri zápalnej obeti z operencov, ktorá vznikla v neskorších časoch v dôsledku silného ekonomického tlaku ako obeta za hriech pre chudobných namiesto drobného dobytku, potom pri očistnej obeti chudobných (2 hrdličky alebo skalné holuby namiesto 2 jahniat), pri očistnej obeti mužov a žien po uzdravení (v každom prípade jeden holub), pri očistnej obeti nazirejcov (porov. Nm 6,6-12), ktorí náhodne prišli do styku s mŕtvymi (2 hrdličky alebo holuby). K obetiam rodičky patrila jednoročná ovca a holubica, ale ovca mohla byť nahradená druhou holubicou (prípád Panny Márie v Lk 2,24). Na vonkajšom chrámovom nádvorí boli stánky obchodníkov s holubicami, ktorí predávali vtáky určené na obetovanie, ako to dokladajú evanjelisti v stati o Ježišovom očisťovaní chrámu (Mt 21,12 a par.).

Metaforika. Od 3. storočia pred Kr. bola holubica na starovekom Blízkom východe (nie však v Egypte) všeobecne považovaná za sprievodné zviera bohyně lásky Ištar. Práve táto naširoko známa symbolika vysvetľuje výskyt holubice v niektorých

obrazoch Biblie, najmä v Piesni piesní. V nej je milovaná osoba prirovnávaná k divej holubici žijúcej v skalných útesoch, t. j. je nedostupná a viditeľná vždy len na krátky čas, ako veľmi vzácna

osoba. K holubiciam sa prirovnávajú aj oči tak milovaneého, ako i milovanej. Pod očami sa rozumejú pohľady a holubice majú význam poslov lásky, takže vetu: „Tvoje oči sú holubice“ (4,1) možno dešifrovať v zmysle: „Tvoje pohľady sú poslovia lásky“. Častá zmienka o holubici ako poslovi lásky je aj v pozadí opisu Ježišovho krstu, kde Duch zostupujúci „ako holubica“ zjavuje lásku Otca k Synovi, čo zdôrazňuje aj výkladový hlas z neba, ktorý hovorí o Ježišovi ako o „milovanom Synovi“.

Holubicu, ktorej krídla sú ozdobené zlatom a striebrom (Ž 68,14), možno interpretovať ako slávnostne vyzdobenú holubicu posolstva, ktorá šíri radostnú zvesť o Pánovom víťazstve a o úteku nepriateľských kráľov do celého sveta. Pre Grékov a Židov bola holubica vzorom čistoty, bezbrannosti a bezúhonnosti: preto je pochopiteľné, že nárek trpiacich sa prirovnával k hrkútaniu holubíc (Iz 38,14; 59,11), že bohobojný sužovaný si v Ž 55 želá holubičie krídla, aby mohol utiecť na púšť pred chaotickou hrozbou, ktorá vládne v meste (Ž 55,7); preto sa stáva pochopiteľnou Ježišova výzva v Mt 10,16, aby sme boli bez falše ako holubica – a tiež poslami lásky.

Doc. SSD. Blažej Štrba, PhD.

PRÍCHOD

V stredu 4. januára t. r. vstúpil do nášho spoločenstva nový kandidát, brat Filip Caban. Narodil sa 19. apríla 2000 v Banskej Bystrici. Prezrádza o sebe: po

absolvovaní gymnázia som v štúdiách pokračoval na vysokej škole – hoci som vôbec nevedel, čomu chcem zasvätiť svoj život. Počas 3 rokov som na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici vystriedal viaceré študijné odbory – najprv som krátko študoval odbor financie, bankovníctvo a investovanie, potom medzinárodné vzťahy. Počas tohto obdobia som sa zúčastnil aj na prijímačkách na Vysokú školu múzických umení v Bratislave – odbor herectvo (vďaka Pánu Bohu ma tam nezobrali). Nato som si uvedomil, že to, čo mi v živote chýba, je Pán Boh. Potom raz po svätej spovedi v Katedrále sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici som pocítil silný Boží dotyk. Vtedy vo mne ožila detská túžba – túžba po zasvätenom živote. Práve po „neúspešných“ prijímačkách na herectvo som učinil rozhodnutie, že Pánovi sa chcem odovzdať celý. Avšak nešlo to hneď ako po masle. Vstúpil som do Kňazského seminára svätého Gorazda v Nitre, kde som raz na hodine spirituálnej teológie videl úryvok z filmu o mníchoch kartuziánoch. Práve odvtedy ma začala vyrušovať otázka, či to nie je tá správna cesta...

KRÁĽOVSKÝ NÁSTROJ

Každý kostol je v prvom rade posvätným miestom zasväteným Bohu. Regula svätého Benedikta zdôrazňuje tento fakt prostými, praktickými slovami: „Oratórium (doslova miesto modlitby) nech je tým, čo hovorí jeho názov, a nič iné sa tam nemá robiť ani skladovať“ (RB 52, 1). Povedané ináč: činnosťou, ktorá sa má robiť v kostole, je modlitba a celý jeho priestor má slúžiť pre Božiu slávu.

V tradícii západnej Cirkvi má neodmysliteľné miesto organ, „ktorého zvuk vie dodať cirkevným obradom obdivuhodný lesk a mohutne povznáša myseľ k Bohu a k nebeským veciam“, podľa slov liturgickej konštitúcie Druhého

vatikánskeho koncilu. Akustické vlastnosti nášho kláštorného chrámu, ako aj doterajšie skúsenosti s mnohými hudobníkmi, ktorí sprevádzali liturgiu, alebo uskutočnili koncerty v samporskom kostole, nás povzbudili k otvoreniu projektu stavby nového organa, ktorý doteraz v našom chráme chýbal.

S prosbou o vytvorenie architektonickej a zvukovej štúdie sme oslovili Organárske dielne Žilina pod vedením bratov Mariána a Romana Mušku. Na odbornú pomoc s projektom sa podujal vdp. Marián Gregor, farár v blízkej Sielnici, ktorý má nielen teoretické znalosti, ale aj konkrétne skúsenosti s takýmto dielom, keďže tá istá organárska dielňa realizovala nový organ v jeho farskom kostole.

Organ v našom kláštornom chráme predstavuje nemalú investíciu, ktorá však bude slúžiť k oslave Boha a povzneseniu veriacich na mnohé desaťročia. Moderná doba síce ponúka rôzne lacnejšie elektronické náhrady, tie sa však nedajú vzhľadom, zvukom ani trvácnosťou porovnávať

s hudobným nástrojom z kvalitného dreva a kovu, zostrojeného a intonovaného skutočnými majstrami. Konkrétnu podobu naberala štúdia nového organa niekoľko mesiacov a jej cieľom má byť nástroj, ktorý poslúži predovšetkým na bohoslužobné potreby, ale umožní aj vykonanie koncertov chrámovej tvorby. Takýto nástroj má potenciál všestranne pozdvihnúť význam kláštorného chrámu v Sampore a otvára nové možnosti, ktoré tomuto miestu prináležia.

Samotný nástroj je projektovaný v duchu súčasných organárskych trendov. Z architektonického a výtvarného hľadiska sa inšpiruje existujúcim interiérom kostola, no zároveň prináša nové obohatenie. Zvukovo je organ inšpirovaný romantickou francúzskou estetikou, s vyváženou dispozíciou, ktorej nechýba originalita ani široké možnosti interpretácie existujúcej organovej lite-

ratúry. Počíta sa s 22 hrateľnými registrami a mechanickou traktúrou.

Predbežná cena nového organa v aktuálnych cenách prevyšuje 250 000 EUR. Stavba organa potrvá asi 18 mesiacov. Keďže kláštor si nemôže dovoliť financovanie celého nástroja z vlastných zdrojov, obraciame sa aj na vás — našich dobrodincov. Podporiť stavbu nového organa môžete zaslaním príspevku so správou „Príspevok na organ“. O využití všetkých prostriedkov vás budeme informovať. Tiež bude možné zafinancovať konkrétne kompletné súčasti nástroja, o čom budeme informovať neskôr. Bližšie informácie ohľadom nástroja a možnosti podpory jeho výroby získate na emailovej adrese michalmaria@benediktini.sk. Za vašu štedrosť už vopred ďakujeme a pamätáme na vás v našich modlitbách.

o. Michal Mária, OSB

Vizualizácia projektu organa

O ČO MODLITBA KLOPE, TO PÔST DOSAHUJE A MILOSRDENSTVO DOSTÁVA

Tri veci, bratia, tri veci podopierajú vieru, prehľbujú nábožnosť a udržujú čnosť: modlitba, pôst a milosrdenstvo. O čo modlitba klope, to pôst dosahuje a milosrdenstvo dostáva. Modlitba, milosrdenstvo a pôst: tieto tri veci sú jedno a navzájom si dávajú život.

Lebo dušou modlitby je pôst a životom pôstu milosrdenstvo. Nech ich nik netrhá, nedajú sa oddeliť. Kto má z nich len jedno, alebo kto ich nemá súčasne, nemá nič. Preto kto sa modlí, nech sa aj postí, a kto sa postí, nech sa zmilúva. Nech počuje prosebníka, kto chce, aby jeho počuli, keď bude sám prosiť. Kto si nezatvára sluch pred prosebníkom, otvára si sluch Boží.

Ten, kto sa postí, má vedieť, čo je pôst; má mať súcit s hladujúcim, kto chce, aby mal Boh súcit s ním, keď je hladný; nech sa zmilúva, kto očakáva milosrdenstvo (porov. Mt 5, 7; 18, 23-25; Lk 6, 36); kto hľadá láskavosť, nech ju sám preukazuje; kto chce dostať, nech dáva. Je zlý prosebník, kto pre seba požaduje, čo odopiera inému.

Človeče, ukáž, aké milosrdenstvo si zaslúžiš; čiže ako chceš, v akej miere chceš a ako rýchlo chceš dosiahnuť milosrdenstvo, tak rýchlo, v takej miere a tak sa aj ty zľutúvaj.

Teda modlitba, milosrdenstvo a pôst nech sú našou jedinou záštitou u Boha, nech sú našou jedinou obhajobou, nech sú našou jedinou modlitbou v troch podobách.

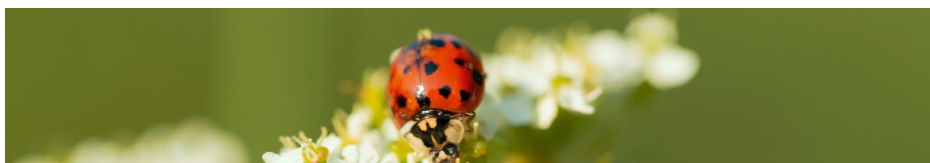
Preto čo sme pohrdaním stratili, nadobúdajme pôstom. Pôstom obetujeme svoje duše, lebo nemáme nič lepšie, čo by sme mohli Bohu obetovať, ako potvrdzuje aj prorok, keď hovorí: „Obetou Bohu milou je duch skrúšený; Boh nepohrda srdcom skrúšeným a poníženým.“ (Ž 51, 19)

Človeče, obetuj Bohu svoju dušu, prinášaj obeť pôstu ako čistú a svätú obeť, živú žertvu, ktorá zostane aj tebe a bude patriť aj Bohu. Kto toto nedá Bohu, nebude mať výhovorky, lebo nemôže nemať, kto sa sám daruje.

Ale aby toto bolo milé, musí byť pri tom milosrdenstvo. Pôst nevzklíči, ak ho nebude zvlažovať milosrdenstvo. Ak vyschne milosrdenstvo, vyschne aj pôst. Čím je dážď pre zem, tým je pre pôst milosrdenstvo. Aj keď si ten, kto sa postí, zošľachťuje srdce, očisťuje telo, vykoreňuje neresti a sadí čnosti, ak neprivedie prúdy milosrdenstva, ovocie zberať nebude.

Ty, čo sa postíš, vedz, že tvoje pole sa postí, ak mu chýba milosrdenstvo. Ty, čo sa postíš, len to, čo rozdáš z milosrdenstva, pribudne do tvojej sýpky. Preto, človeče, nestrácaj schovávaním, ale zbieraj rozdávaním. Dávaj sebe tým, že daruješ chudobnému; lebo čo nenecháš inému, to mať nebudeš.

Z Rečí svätého biskupa Petra Chryzológa

KAŽDÝ HLAS SA POČÍTA

O mnohých skutočnostiach sa rozhoduje počtom hlasov. Koľko už bolo v dejinách udalostí, kedy rozhodol jeden hlas? A mnohé rozhodnutia, ktoré vyhrali veľmi, veľmi tesne, spôsobili veľa zla. Chcem len pripomenúť dôležitosť každého hlasu pre správnu voľbu. Jednou z takých udalostí, kde je potrebný každý hlas, je aj otázka sexuálnej výchovy na školách. Ide o naše deti a morálku v budúcnosti národa. Otcovia biskupi sa už k tomu vyjadrili. Povzbudzujú nás všetkých a hlavne rodičov zaujať a vyjadriť postoj, ktorý bude v súlade s učením Katolíckej cirkvi. Viac ako moje slová vás k zamysleniu priblížia a verím, že i k správne rozhodnutiu privedú nasledujúce poetické slová básnika Milana Rúfusa.

Dajte si pozor na deti,
vy veľkí.
To zbierajú váš peľ
tie drobné Božie včielky.
Zaviečkujú si ho
do zvedavého tielka.
Napodobňujú vás.
Sú to o vás tie najpresnejšie
žijúce zrkadielka.
Ich tvar je z vašej nákovy.
Žijú na vašom chlebe.
Raz budú také ako vy.
Tak buďte ľudskí k sebe.
(z básne *Malí veličáni*)

NEUVEĎ NÁS DO POKUŠENIA

Neuved' nás do pokušenia,
no ochraňuj nás od zlého.
Pane, zlé ešte nie je pre nás,
ó, nenáhli nás do neho.

Tá chvíľa, keď sa deti menia,
neprišla ešte medzi nás.
Neuved' nás do pokušenia,
Pane, my ešte máme čas.

Je ešte mnoho, mnoho vecí,
ktoré my deti nevieme.
Svoj teplý chlebík v božej peci
si na zlé časy pečieme.

A naše bdenia, naše sny
živia sa v tvojej pahrebe.
Neuved' nás do pokušenia,
veď nám je dobre pri Tebe.

Nechaj nám našu radosť,
smiech. A dušu čistú ako
sneh.

Vládca je určený preto, aby chránil spravodlivosť.
Cieľom moci má byť uskutočňovanie spravodlivosti.

T. Akvinský

VĎAČNOSŤ BOHU ZA MAJSTRA JAROSLAVA HALMA

10. 6. 1966 – 6. 2. 2023

Verný priateľ je ako mocná pevnosť, kto takého nájde, nájde si poklad. Verného priateľa nemožno kúpiť a hodnota jeho vernosti sa nedá vyvážiť zlatom a striebrom. Verný priateľ je akoby liek nesmrteľného života a tí, ktorí sa boja Pána, nájdu ho (Sir 6,14-16).

Ďakujem v mene nás mníchov aj iných priateľov sakrálneho umenia Darcovi všetkých darov, že úžasne riadi a prepletá vzťahy medzi ľuďmi. Urobil to aj teraz tak, že nás navzájom vedie ku kontemplácii krásy.

Jedine Kristus ako krása nám dal možnosť nahliadnuť cez tajomstvá tvorby krásna, ktoré vznikalo pod rukami Jaroslava Halma už od roku 2009. Bol to proces Božej

prozreteľnosti, ktorý naplnil liturgický priestor v novostavbe nášho kláštora.

Sme vďační za skúsenosť poznania tohto výnimočne talentovaného človeka, ktorý ovplyvnil svojou hĺbkou života mnohých, a to nielen na okamih stretnutia.

Ďakujeme Bohu za skúsenosť zažiť jeho veľkosť práve v jeho malosti. A keď môžem, s niektorými v neposlednom rade, ďakujem Bohu za dar priateľstva s týmto vzácnym človekom, ktorý vstúpil do nášho života tak, že v ňom ostáva omnoho intenzívnejšie, i keď už nie je medzi nami.

priatelja a o. Jozef, OSB

Ježiš zaklopal...

On otvoril a...

Prekročil prah času...

My sme tu oštali...

Prázdnota si prisadla

k nám na lavičku...

Ježišovo srdce

Večné spojivo

Trojičného

Tajomstva...

...spája zem

s nebom,

nás aj jeho

vo večnom

dobrodružstve

s Bohom!

sr. Lucia Česáková, OsSR

PRIATEĽSTVO

V čase 5. 1.- 8. 1. 2023 nám obľátom dával o. Jozef duchovné cvičenia (DC).

Rozjímali sme nad príhovorom pápeža Benedikta XVI., ktorý predniesol po svojom zvolení na pápežský stolec, kedy hovoril o priateľstve.

Priateľstvo, ktoré zažili a stále zažívajú obľáti, je skutočné, nie je to žiadna virtuálna realita. Prejavuje sa pri akejkoľvek našej činnosti (pri modlitbách s mníchmi, slávení Eucharistie, spoločnom obede, práci, pri vzájomnom zdieľaní, pri prežívaní radostí i starostí, v zdraví i v chorobe, v šťastí i v nešťastí, počas cestovania v aute, či pri stretnutiach rodín obľátov s mníchmi). V programe DC bol vyhradený čas na osobnú modlitbu, lectio divina, adoráciu, ale i na prechádzky v prírode. Vrcholom každého dňa bola sv. omša. Zúčastnili sme sa slávnosti Zjavenia Pána, kedy bola i posviacka kláštora, za radostného spevu kolied všetkých prítomných. „Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi“ (Jn 15, 15). Nech je aj týmto naším priateľstvom oslávený Boh.

Miroslav Jozefiak, obľát

Z udalostí nového roka vyberáme...

V sobotu 21. 1. v kruhu rodiny a spolu-bratrov oslávil o. Damián 60 rokov.

Diecézna slávnosť Deň zasvätených sa tohto roku (4. 2.) opäť konala v bazilike na Starých Horách. Zúčastnili sa jej o. Jakub, o. Jozef a br. Ladislav Mária.

V čase od 3. 2. do 10. 2. v Kopernici dával duchovné cvičenia mníškam klariskám otec prior Vladimír. Po návrate do kláštora, dalo by sa povedať, že si len vymenil prádlo a odchádzal do Poľska do Biskupowa, kde dával (13. 2. – 20. 2.) duchovné cvičenia pre benediktínov.

Naši študenti po zvládnutí skúšok zimného semestra začínajú letný semester (13. 2.) týždenným pobytom v Kňazskom seminári sv. Cyrila a Metoda v Bratislave. Zvyšok semestra budú už študovať online v kláštore.

V Bošanoch bola 10. 2. zádušná sv. omša za zomrelého Jaroslava Halmu (†6. 2.) a potom pohrebné obrady na miestnom cintoríne. Zúčastnili sa ich naši bratia Peter a o. Jozef, ktorý počas sv. omše predniesol i príhovor.

Rekolekcie kňazov dekanátu Zvolen sa uskutočnili 14. 2. v našom kláštore.

V čase od 23. 2. – 26. 2. boli na duchovnej obnove v našom kláštore učiteľia zo ZŠ sv. Alžbety z Novej Bane. Obnovovali sa i za pomoci prednášok otca Vladimíra.

Duchovnú obnovu spoločensvu Ladislava Hanusa dával (2. – 5. 3.) otec Igor, čo si zopakoval (10. – 12. 3.) i pre Kolégium Antona Neuwirtha.

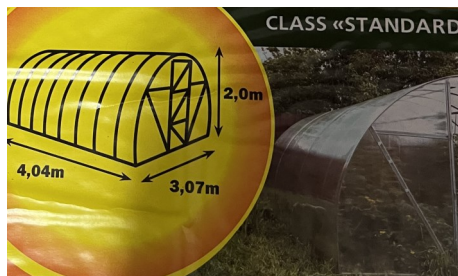

V polovici mesiaca (15. 3. – 20. 3.) vycestovali otcovia Jakub a Damián do Poľska, kde vo farnosti Nowy Gieraltów dávali misie.

Otec Michal a bratia Dominik a Pavol Mária sa zúčastnili (17. – 18. 3.) na osla-

vách v Novom Meste nad Váhom pri príležitosti 760. výročia prvej písomnej zmienky o Novom Meste nad Váhom.

V sobotu (18. 3.), keď sme otvorili dvere pred kotoľňou, „usmieval“ sa na nás nový fóliovník. Touto cestou darcovi ďakujeme.

Na slávnosť Zvestovania Pána (25. 3.) si pri večerách obnovil brat Dominik dočasné mníšske sluby na ďalší rok.

STAVEBNÁ ČINNOSŤ

V závere minulého roka sme urobili časť **dielcového pletivového oplotenia** pozemku a vyasfaltovali časť cesty okolo kláštora. V tomto roku sa za pomoci brigádnikov realizoval **obklad práčovne**, položili sme **dlažbu v novej jedálni** a prísluších miestnostiach.

Následne sme pristúpili k ich vymaľovaniu. Firma Drevointeriér **vyrobila a namontovala** dvere. Tiež zhotovila masívne stoly do jedálne. V tomto období sme namontovali svietidlá, **dokončili kukuľárrium** (miestnosť pre chórové plášte), aj miestnosť určenú na pripravovanie kvetov do kostola. **Sakristiu sme kompletne dovybavili nábytkom.**

V Dome hostí už počuť **nové zvonenie**. Bol odstránený „školský“ zvonček (dúfame, že tento zvuk je príjemný). K väčšej zmene došlo na **zvonoch vo veži** kláštora. Bolo namontované nové ovládacie zariadenie a boli vymenené všetky **štyri srdcia** zvonov. A ak sme už pri zvončeku, ďakujeme všetkým za príspevky, ktoré nechávate vo zvončeku pri kávoch v refektári hostí.

ČO PLÁNUJEME

Naďalej chceme zostať verní modlitbe a práci. Okrem bežných prác (varenie, pranie, upratovanie, práce na farme a poli...) chceme:

- pokračovať v **oplotení pozemku**,
- dokončiť **vyasfaltovanie cesty**,
- upraviť kamennú záhradu,
- dokončiť **úpravu pustovne** a jej okolia,
- začíname „snívať“ o organe, ako si môžete prečítať na inom mieste.

Venovať sa budeme i duchovnej práci – činnosti:

- príprave kníh **mníšskej liturgie** hodín,
- **príprave prednášok** na DC,
- prekladu duchovných diel do slovenčiny,
- **video projektom.**

FOTOGALÉRIA

Práce na kláštornej pustovni

Nová cesta za kláštorom

Nový refektár — práce na omietkach

Nový refektár aktuálne

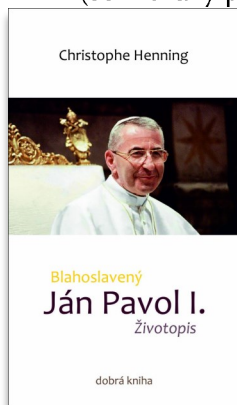
Srdcia zvonov

Oslava 60. narodenín o. Damiána

BLAHOSLAVENÝ PÁPEŽ JÁN PAVOL I.

(usmievavý pápež)

To je názov knihy od Ch. Henninga.

V knihe opisuje život pápeža Jána Pavla I. Benátsky patriarcha Albino Luciani, ktorý bol zvolený za pápeža 26. augusta 1978. Nastúpil po smrti sv. pápeža Pavla VI. a zvolil si meno Ján Pavol I. Takto nadvia-

zal na odkaz sv. Jána XXIII. a sv. Pavla VI., ktorých pontifikáty boli späté s Druhým vatikánskym koncilom.

Ch. Henning v závere diela necháva priesktor pre skúmanie príčiny zdanlivo nečakanej smrti a jej hypotézy. Napriek rôznym konšpiračným teóriám okolo „záhadnej smrti“ Jána Pavla I. pápež zomrel náhle na infarkt 28. septembra 1978 skoro ráno v Apoštolskom paláci. Jeho telo bolo vystavené v Bazilike sv. Petra, kde sa s ním prišlo rozlúčiť viac ako milión veriacich. Ch. Henning na spestrenie podáva úryvky z pápežových príhovorov a zamýšľa sa nad jeho duchovným odkazom.

Počas homílie v deň blahorečenia Jána Pavla I. (4. 9. 2022) pápež František o ňom povedal: „Stelesňoval chudobu učeníka, ktorá nespočíva len v odpútaní sa od materiálnych dober, ale predovšetkým v prekonaní pokušenia postaviť do centra vlastné „ja“ alebo hľadať vlastnú slávu... Považoval seba samého za prach, do kto-

rého sa Bohu ráčilo písať“. Blahoslavený Ján Pavol I. sa skutočne a verne držal svojho biskupského hesla Humilitas (pokora).

Ako píše autor, napriek krátkemu trvaniu svojho pontifikátu Ján Pavol I. stihol urobiť niekoľko zmien. Napríklad zrušil používanie majestátneho plurálu v pápežských prejavoch a listinách. Bol konzervatívce v otázkach morálky, ale reformátor v cirkevných štruktúrach.

br. Svorad Mária, osb

PROSBA SUSEDA

Farár z mojej rodnej dediny ma poprosil, či by som neurobil vo farnosti sväte misie počas Pôstneho obdobia. Rozhodnúť sa nebolo ľahké – nikto predsa nie je prorokom vo svojej vlasti. Ale žiadosť suseda sa predsa neodmieta – tak som ju prijal. Spolu so mnou išiel aj o. Damián. Aby bol začiatok jednoduchší, dovezli sme so sebou náš samporský chlieb – ľudia sa mu naozaj veľmi potešili. Navečer prvého dňa nám ostala ešte prepravka chleba. Čo s ním? Sadol som do auta a začal som ho rozvážať po susedoch, ktorí dnes neboli v kostole. Pýtal som sa tiež ľudí, či nevedia, kto by potreboval chlieb. Bolo už skoro 22.00 hodín, keď mi ktosi zavolať, že pozná niekoho, kto potrebuje návštevu. Išiel som. Otvoril mi jeho otec a povedal, že syn spí, lebo je opitý. Nechal som im dva chleby a na druhý deň som ich išiel opäť navštíviť. Syn bol už triezvy, a tak sme sa mohli porozprávať. Medzičasom ma informovali aj ďalší, koho by som mal ešte navštíviť, a tak som zistil, že hoci som sa spočiatku trápil, že mi ostalo veľa chleba, nakoniec ho bolo málo. *o. Jakub, osb*

FILMOVÉ KRAĎASY JÁNA ŠPÁTY

o tvorivom odkaze dokumentaristu Jána Špáty

v kláštore Sampor

beseda s filmovým historikom
PhDr. Petrom Slintákom

od 9:00 do 12:00

výklad lektora bude doplnený projekciou
dokumentárnych filmov s duchovnými presahmi

sobota

15. 4. 2023

BOHOSLUŽBY V KLÁŠTORE POČAS VEĽKONOČNÝCH SVIATKOV

Zelený štvrtok

Svätá omša Pánovej večere.....	18.00
Kompletórium.....	20.00

Veľký piatok

Temné hodinky.....	5.30
Krížová cesta.....	12.00
Modlitba cez deň.....	12.45
Liturgia smrti a umučenia Pána.....	15.00
Kompletórium.....	20.00

Biela sobota

Temné hodinky.....	5.30
Modlitba cez deň.....	12.45
Vešpery.....	18.00
Veľkonočná vigília.....	19.30

Veľkonočná nedeľa

Slávnostné ranné chvály.....	7.00
Modlitba cez deň.....	9.00
Svätá omša.....	11.00
Vešpery.....	18.00
Kompletórium.....	20.00

Veľkonočný pondelok

Posvätné čítanie.....	5.30
Ranné chvály.....	7.00
Modlitba cez deň.....	9.00
Svätá omša.....	11.00
Vešpery.....	18.00
Kompletórium.....	20.00

POZÝVAME VÁS NA SLÁVNOSTI V KLÁŠTORE

Výročie posvätenia chrámu:

Streda, 24. mája 2023

Slávnosť svätého Benedikta:

Utorok, 11. júla 2023

Slávnosť Premenenia Pána:

Nedeľa, 6. augusta 2023

V týchto dňoch sa koná slávnostná svätá omša o 11.00 hod. Po jej skončení sa koná spoločné agapé.

2 % Z DANÍ

Našu činnosť je možné podporiť prostredníctvom o. z. kvet Abvvob.

IČO/SID: 45024979

Právna forma: občianske združenie

Názov: kvet „Abvvob“

Sídlo: 962 31 Sampor,

Kláštor Premenenia Pána, Sampor 50

ODBER EsBe

V ELEKTRONICKEJ PODOBE

V prípade, že chcete občasník dostávať v elektronickej forme, napíšte nám mailovú adresu, na ktorú vám budeme časopis zasielať v PDF formáte. Prosím, nezabudnite napísať aj vašu poštovú adresu. Všetky požadované údaje zašlite na: EstoteBenedicti@gmail.com.

Estote Benedicti, č. 35, 9. 4. 2023.

Občasník priaznivcov a podporovateľov benediktínskeho mníšstva na Slovensku.

Redakcia: o. František Štrba, osv, br. Dávid Mária Barjak, osvpost,

o. Michal Mária Kukuča, osv

Nepredajné.

Nielen nad kláštorom slnko vychádza,
ale nová nádej svitá aj pre všetkých ľudí,
lebo vstáva Slnko spravodlivosti.

BRONIE sa zora na nebi,
už znejú chvály vznešené:
svet jasá, plný veľby,
a peklo chvie sa zdesené.

Ved' statočný a mocný Kráľ
smrť zničil, život obnovil,
pekelné brány pošliapal
a z úbohých sňal okovy.

Strážilo vojsko jeho hrob,
zapečatený kameňom;
nastáva zázrak všetkých dôb:
vychádza Vítaz z hrobu von.

Už nieto smrtných úzkostí,
už nieto bolestivých rán;
zvestuje anjel z výsosti:
vstal slávne z mŕtvych Kristus Pán.

Ježišu, ty buď naveky
nám veľkonočnou radosťou,
pridruž nás k svojmu víťazstvu
znovuzrodených milosťou.

Tebe buď sláva, Ježišu,
ktorý si slávne z mŕtvych vstal;
Otcovi, Duchu Svätému
nech večne zuní pieseň chvál.

Amen.

*(Veľkonočný hymnus
z ranných chvál,
Murbachské hymny; 8. – 9. stor.)*